

Extracte del moviment econòmic de la Tarraconense 1986*

	Barcelona	Girona	Lleida	Solsona	Tarragona	Tortosa	Urgell	Vic	Total
Aportacions de la CEE ...	537.021	189.031	99.090	99.050	118.097	93.019	78.059	148.072	1.355.013
Total Ingressos	3.393.028	554.086	339.032	236.060	327.047	227.032	146.026	518.084	5.743.041
Índex d'autofinançament .	80%	65%	67%	61,5%	64%	59%	47%	69%	73%

* Quantitats avaluades en milions de pessetes.

Els fidels pagaran les despeses de l'església.

n'hi ha dos que sobresurten: que és transitori i que representa una certa liberalització del sistema fiscal. No es confia, en canvi, que a partir d'ara la CEE aportí més diners a Catalunya.

I és que la política econòmica de la Tarraconense és escèptica davant els ajuts que puguin arribar de Madrid i, des de fa anys, igual com ara, ha estat orientada definitivament cap a l'auto-finançació. Com a dada rellevant destaca que només en col·lectes, donatius i altres aportacions dels fidels —sempre amb dades de 1986— la Tarraconense ingressà 2.785.017 pessetes, més del doble del 1.355.013 ingressades en concepte d'aportacions de la Conferència Episcopal Espanyola i a més, perquè la redistribució econòmica que fa la CEE ha suposat un negoci altament deficitari per a les diòcesis catalanes. Així s'ha esdevingut fins ara. Només cal tenir en compte, altra vegada, les xifres del 1986. Mentre la recaptació fiscal de Catalunya representava el 23-24 per cent respecte a l'Estat espanyol, la Tarraconense només rebia un 10 per cent dels 13.500 milions repartits des de la Conferència Episcopal Espanyola, és a dir, uns 2.000 milions menys, en un sol any. □

Més enllà de la Península

Francesca Sastre

El pressupost de la diòcesi de Mallorca durant el darrer exercici comptabilitzat fou de 183 milions de pessetes. 155 milions van ser aportats per la Conferència Episcopal, 14 milions pels fidels i les parròquies amb superàvit, Mallorca, Inca i Manacor, aportaren quasi 7 milions. La resta, fins arribar als 183 del total, provingueren dels diferents convenis que la diòcesi manté amb institucions civils, com l'Ajuntament de Palma i l'Insalud, a canvi de contraprestacions d'assistència religiosa.

La major part del pressupost s'utilitzarà per a pagar la nòmina de capellans i personal administratiu, 136 milions. 15 milions es destinaren a l'acabament d'obres d'infraestructura, 12 al manteniment de seminaris i 15 més a subvencionar diverses parròquies.

Segons Pere Torres, ecònom de la diòcesi, «el fi últim dels diners que passen, d'alguna o altra forma per l'església, no sempre tenen una explicació fàcil. Molts fidels efectuen donacions que volen que siguin destinades a una cosa concreta i nosaltres no podem canviar-ne la destinació. Càritas, per exemple, ha de destinar tots els seus ingressos a missions i obres de caritat sense poder utilitzar les seves entrades en altres assumptes que també li puguin interessar».

Fora d'això, el punt més fosc en els diners que administra l'església són els que provenen dels interessos de comptes corrents de fidels ingressats a la Caixa Diocesana. Aquests interessos, que poden arribar a ser milions, s'utilitzen posteriorment en allò que és conegut amb el nom de «mandes ptes».

DIVISIÓ D'OPINIONS RESPECTE A LA FINANÇACIÓ

Com se subvencionen la resta de confessions

Les diferents confessions no catòliques opten entre el rebuig a les aportacions de l'estat i l'exigència d'una altra fórmula d'impost religiós.

Esther Roig

L'Església evangèlica no rep cap subvenció de l'estat, tant ella com els seus pastors viuen de les aportacions dels fidels. Els evangelistes són partidaris de la separació església-estat i, per tant, no estan d'acord amb l'impost religiós. En opinió del secretari general de la Unió Evangèlica de València, Manuel Sarrià, «la religió no ha de ser una càrrega per a cap ciutadà, sinó responsabilitat exclusiva dels fidels, el que

vulga religió que se la pague. El tracte que rep l'església catòlica per part de l'estat ens sembla discriminatori. Una confessió no hauria d'acceptar cap tipus de subvenció si no és la dels seus fidels».

La confessió jueva es manté actualment gràcies a les subvencions dels seus feligresos. És partidària de l'impost religiós, però aplicant una altra fórmula tècnica a l'acordada per l'estat amb l'església catòlica. Segons Samuel Toledano, secretari general de les Comunitats Israelianes, «el criteri

Els musulmans són partidaris de l'impost església-estat.

més correcte seria una desgravació en un percentatge determinat de la contribució de cada membre d'una confessió. És a dir, que cada fidel contribueixca lliurement i directament amb la seua religió i que en fer la seua declaració de renda pugua desgravar aquesta contribució». «Els jueus no estem d'acord amb l'impost religiós tal com l'accepta l'església catòlica. La interposició entre el fidel i la confessió d'una cosa tan antipàtica com el fisc és un inconvenient».

Els musulmans són partidaris de l'impost església-estat. Actualment, aquesta confessió negocia una subvenció estatal. Segons Bahij Howeish, president de les Comunitats Islàmiques «és lògic que l'església intente aprofitar-se de la situació. No pense que l'impost religiós aplicat a l'església catòlica siga discriminatori respecte a altres religions. Nosaltres també preferiríem que l'estat ens donara una quantitat dins d'un marc general. ¿Per què no? Vivim en un país democràtic i és normal que l'estat reconega la labor social que realitzen les religions i que els ajuda».

Actualment, la religió musulmana té un sistema de finançament propi. És a dir, segons aquesta religió, cada musulmà està obligat a donar el 2,5 per cent dels seus béns per a activitats benèfiques. D'aquesta manera es crea un fons econòmic internacional de tots els països àrabs i es distribueixen els diners en proporció a la situació de cada comunitat religiosa. Els musulmans residents a l'Estat espanyol reben ajuda d'aquests països per a mantenir així les seues mesquites i la seua confessió, ja que és una religió minoritària. □

Hivern

NOVETATS en LLIBRES

edicions 62 s/a

POSICIONS

Ricard Creus
El Balanci, 207. 176 pàgines.

Entre el somni i l'imsomni, una desfildada de personalges i fets, en situacions impensables abans del maig del 68, contrasten posicions.

Editorial Laia

CRÒNICA DE GUINEA

Miquel Ferrà
Col·lecció El Mirall i El Temps, 150 pàgines.

Aquest llibre es el resultat d'una interessant combinació de document i novel·la d'acció.

EL LLAMP

DIARI DE CAMPANYA (EL FILL D'EN MARC A PRADA)

Manel Joan Arinyó
Col·lecció La cuca al cau. 128 pàgines.
7 gravats de PAN.

Aventures eròtiques a la Universitat Catalana d'Estiu de Prada de Conflent.

EDITORIAL EMPÚRIES

DESCRIURE ESCRIURE

Com s'aprèn a escriure.
Daniel Casany

Biblioteca Universal Empúries, 35.

GREGAL LLIBRES consorci d'editors valencians s.a.

ANTOLOGIA

Josep Piera
Col·lecció Gregal Poesia, 12.

LA GALERA, S. A., EDITORIAL

CRONOS

Novel·les del Segle XX per a la butxaca de la gent jove.

Volums d'11 x 18 cm. Enquadernació rústica i plastificada. 16 títols publicats.

Edicions B BROMERA

LLETRES DE JOC

Assumpció Bernal i Carme Gregori

Un llibre viu i pràctic que aborda la didàctica de la literatura a l'E.G.B.
Especialment recomanable per a mestres.

curial

CATALUNYA DINS L'ESPANYA MODERNA

Volum II: RECERQUES SOBRE ELS FONAMENTS ECONÒMICS DE LES ESTRUCTURES NACIONALS
Pierre Vilar

Traducció d'Eulalia Duran.

ENCICLOPÈDIA CATALANA

DICCIONARI JURÍDIC CATALÀ

Un volum de 14 x 21. 480 pàgines.
De venda en llibreríes.

«Els diccionaris de l'Enciclopèdia».

EDITORIAL TRES I QUATRE

MOROS, CRISTIANS I JUEUS EN EL REGNE CROAT DE VALÈNCIA

Robert I. Burns
Biblioteca d'Estudis i Investigacions, 13.

Tercer volum de les obres completes d'aquest important medievalista, guanyador del Premi Internacional Ramon Llull.